

Forfatter: Rahbek, Karen Margrete

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Karen Margrete (1775-10-19/1829-01-21)

Citation: Rahbek, Karen Margrete: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Karen Margrete (1775-10-19/1829-01-21)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 100. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000058.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rahbek, Karen Margrete, *Breve fra J.P. Mynster,*

*Fru Rahbek svarede til dette Brev:
(Uden Datum.)*

Kiære Onkel

De maae undskylde, at jeg bryder det Løfte, jeg gav Dem i mit sidste Brev, ikke saa snart at skrive til Dem igien; thi jeg har Ting af Vigtighed at afgjøre med dem, som ikke godt taaler længere Opsættelse. Det har været mig tungt nok, at bie saa mange Dage, thi jeg frygtede, at De let kunde falde paa, at Deres hebraiske Alvidenhed reent havde bundet Munden paa mig, og det er saa langt fra at være Tilfældet, at det netop er i Anledning af den, jeg nu agter at conversere Dem en Smule. Jeg brugte Hufe til Tolk i det Hebraiske, og ved Hielp af hans Alvidenhed kom jeg da snart saa vidt, som jeg behøvede, for at sige min alvidende Onkel, at det var ganske naturligt, at Beltschatzar ikke strax fik Skriften udtydet; thi, som De vil have den Godhed at bemærke, fortælles os jo, at det var først kun og ikke (de Alvidende), der bleve hentede. Manden derimod med *) forstod Ordene. Naar det derfor — som De selv siger — er gaaet Dem med mine spanske Ord, som der skrives hos Propheten Daniel, saa bestaaer Feilen fra min Side blot deri, at jeg hidtil har havt for høie Tanker om Deres Alvidenhed, og Følgen bliver den, at jeg, nu jeg veed at De ingen Daniel er, meget mindre lader mig forbløffe af Dem, men at jeg — som et „hurtigt Hoved" — lægger selv desmere Vind paa al Slags menneskelig Alvidenhed. Og for at vise Dem, hvad Fremgang jeg allerede har giort, kunde jeg have stor Lyst til at skrive Dem nogle hebraiske Bogstaver for, som De nok kunde behøve. Men naar jeg seer paa de faa hebraiske Bogstaver, jeg nu selv — rigtignok med forfrosne zittrende Fingre og en slet Pen — har skrevet kludderagtigt nok, saa skammer jeg mig over min Uforskammenhed, og vil derfor udsætte min Underviisning til en beqvemmere Tid; kun kan jeg ikke holde mig fra at sige Dem, at man skriver et Kuph saaledes: p —